

Vi føler, det må være helt oplagt, at erhvervslevet medinddrages i de væsentlige beslutninger, som i særdeleshed vedrører erhvervslevet og er helt essentielle for det, og derfor kæmpede vi for, at man ikke skulle sidde helt overhørig, hvad erhvervslevet mener om det væsentlige spørgsmål. I modsætning til hr. Kjeld Rahbæk Møller mener vi ikke, at erhvervslevets indflydelse i den sag vil medføre dårlige eller uigenkæmperlige eller andre negative regler, fordi vi har en helt anderledes indfaldsvinkel til erhvervslevets deltagelse i den slags ting end SF, og det er selvfølgelig ikke mærkeligt.

Men derfor har vi logisk nok også helt modsat rettede ønsker i forhold til SF, og det viste sig da også, at de to ting slet ikke kunne kombineres i forhandlingerne. Vi ønskede, at erhvervslevet skulle høres, og det ønskede SF ikke. Disse to ting er jo ikke til at forene, og det er heller ikke lykkedes, kan jeg forstå. Men vi kan leve med, at man fra regeringens side har indgået et internt forlig om sagen, for det imødekommer langt hen ad vejen de betænkeligheder, vi havde.

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Sagen er, at der ikke er andre virksomheder end A.P. Møller, der nogen sinde har ytret ønske om at få denne begrænsning af oplysningsforpligtelserne.

Der er i øvrigt heller ikke nogen af A.P. Møllers konkurrenter i andre lande, der har en sådan undtagelse. Amerika har det ikke, Taiwan har det ikke, og Norge, der har en langt større handelsflåde end Danmark – og den sejler ikke bare op og ned langs Norskekysten – har det ikke. Men A.P. Møller ønsker det af ejendommelige grunde, og de er i stand til at styre det, som fru Pernille Sams kalder erhvervslevet, nemlig Rederiforeningen og Industrirådet. Men i denne sag repræsenterer A.P. Møller ikke de brede interesser. For den almindelige danske virksomhed er det bedst, at vi har en velfungerende børs, fordi det giver de bedste muligheder for kapitaltilførsel, og en velfungerende børs kræver, at der er tillid fra investorernes side. Men det kræver også åbenhed og gennemsækelighed.

Bjørn Elmquist (RV):

For nogle år siden skulle Københavns børs være en af de store internationale børser, måske centret for Nordeuropa, og der blev lavet et børsudvalg, som sad i 2½ år uden at kunne enes om,

hvordan udkastet til en lov om oprettelse af en uafhængig børs i Danmark, en selvejende institution, skulle se ud. Så landede sagen i al sin uenighed på Folketingets bord, og det var vel i april måned, vi begyndte at tage hul på diskussionen.

Og nu står vi her i november, godt og vel et halvt år efter, med noget, der ligner ganske stor enighed. Jeg ved ikke, om der bliver enstemmighed, når vi er færdige – det gør der nok ikke – men jeg synes ærlig talt, at vi på trods af de besværligheder, vi har haft undervejs, har løst opgaven på ganske kort tid og også på forsvarlig vis, ser det da ud til.

Det, der hele vejen igennem har været vores ledetråd i Det Radikale Venstre, har været at tage det ønske alvorligt, som mange har om at få skabt en velfungerende fondsbørs i Danmark, og dertil kræves en række ting: en selvejende institution, en handlekraftig ledelse, og at man lever op til de krav om gennemsigtighed og åbenhed, som gælder på alle de børser, hvor der er en aktivitet, som er værd at tale om. For os har det været meget, meget svært at forstå, at der var dele af dansk erhvervslev – måske endda kun meget små dele – som havde store ønsker om at kunne fastholde en fuldstændig fortidig og provinsiel form for lykkethed. Det er noget af det, det har handlet om, og det er noget af det, der har kompliceret vores forhandlinger.

Jeg skal ikke være helt så direkte som hr. Rahbæk Møller, som jo kalder en spade for en spade, og det kan godt være en fordel en gang imellem. Men jeg er et lidt forsigtigere gemyt, og jeg synes ikke, vi her i eftermiddag har tid til de mange korte bemærkninger; jeg agter i hvert fald ikke at deltage i dem. Undervejs har jeg haft en fornemmelse meget lig den, hr. Rahbæk Møller har haft, men jeg mener, at vi nu er endt med et forsvarligt resultat, og jeg vil gerne takke erhvervsministeren, fordi hun med stor tålmodighed har prøvet at forlige alle de stridende parter. Jeg tror også, det er lykkedes for hende – hvad der ikke lykkedes for børsudvalget – at skabe en meget stor grad af enighed mellem de forskellige partier i Folketinget og dermed også mellem de forskellige interesse modsætninger.

Der har været nogen opmærksomhed om spørgsmålet: Hvad ender denne dispensationsregel med at gå ud på? Hvad er det, vi hjemler, hvis vi vedtager lovforslaget, som det ser ud nu? Er det noget, der er låst fast? Er det noget, der på forhånd giver et signal om, at nu skal den og den del af det danske erhvervslev være